

Un sol marc regulador per a l'associacionisme

A-. Regular l'associacionisme dins d'un sol marc normatiu, de manera separada al desenvolupament patrimonial i etnològic, tot desplegant de manera harmonitzada les normes i els mecanismes. De manera específica:

1. Llei 4/2008 del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques que "té com a primer objectiu refundre, sistematitzar i harmonitzar la legislació catalana d'associacions i fundacions", continguda en les Lleis 7/1997 i 5/2001
2. La Llei 25/2015 del voluntariat i de foment de l'associacionisme, la Disposició transitòria tercera de la qual estableix un termini de 18 mesos per desplegar una llei de foment de l'associacionisme

B-. Evitar la confusió entre formes de sociabilitat (formals i/o informals) i associacionisme constituït jurídicament

1. La Convenció per a la Salvaguarda del Patrimoni Cultural Immaterial (UNESCO 2003) atorga un paper rellevant a les "comunitat" als "grups" i als "individus" en la identificació i transmissió dels béns patrimonials; així mateix, la Convenció utilitza els conceptes "organitzacions no governamentals" (Art. 9.1 i 11.b) "comunitats" (Art. 11.b) i "grups" (Art. 11.b). Remet, per tant, a formes de sociabilitat formals i/o informals.
2. L'associacionisme, en canvi, aplica amb caràcter general a les relacions de l'Administració amb entitats constituïdes jurídicament (entitats privades sense ànim de lucre) i entitats de segon i tercer nivell
3. La recerca etnològica, la relació amb grups i comunitats per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial i el foment de l'activitat de les entitats culturals sense finalitat de lucre apel·len a àmbits professionals diferents així com a metodologies i recursos diferenciades que requereixen un tractament legislatiu i reglamentari segregat.